

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กองประชาสัมพันธ์. (2551). **แผนการดำเนินงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ปี 2550**. กรุงเทพฯ: กอง
การพิมพ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองประชาสัมพันธ์. (2552). **แผนการดำเนินงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ปี 2551**. กรุงเทพฯ:
กองการพิมพ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองประชาสัมพันธ์. (2552). **รายงานประจำปี การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ปี 2550**. กรุงเทพฯ: กอง
การพิมพ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองแผนวิสาหกิจ. (2552). **ข้อมูลสำคัญ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ฉบับเดือนกันยายน 2551**.
กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองแผนวิสาหกิจ. (2552). **ข้อมูลสำคัญ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ฉบับเดือน มิถุนายน 2552**.
กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองฝึกอบรม. (2549). **รายงานตามข้อสังเกตและข้อคิดเห็นคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง**.
บันทึก เลขที่ ผอ.(มค) 3360/2549. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองฝึกอบรม. (2552). **โครงการตรวจและติดตามผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้**. แผนกฝึก
อบรมมาตรฐานคุณภาพ : ฝ่ายพัฒนาบุคลากร การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองพัฒนาธุรกิจองค์กร. (2549). **ทิศทางธุรกิจ บริษัทในเครือของ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค**.
กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- กองระบบงานธุรกิจ. (2550). **ผลงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในรอบปี 2549**. กรุงเทพฯ :
บริษัท มูฟ เม้นท์ จี แอนด์ดับบลิว จำกัด.
- กองวิเคราะห์และประเมินผล. (2551). **ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์ ในรอบปี 2551**. กรุงเทพฯ:
กองประชาสัมพันธ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- คณะกรรมการประสานงานการจัดทำแผนวิสาหกิจ. (2549). **แผนยุทธศาสตร์ การไฟฟ้าส่วน
ภูมิภาค ปี 2549-2557**. กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- จำเรียง วิยวัฒน์ และ เบญจมาศ อ่ำพันธุ์. (2540). **วินัย 5 ประการพื้นฐานองค์กรแห่งการเรียนรู้**.

- ชวินท์ ชัมมนันท์กุล. (2540). **Learning Organization Training for The Trainers**. สำหรับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน). กรุงเทพฯ: บริษัท บิสิเนส อินเทลลิเจนซ์ ครีเอทีวิตี.
- ชวินท์ ชัมมนันท์กุล. (2541). **คู่มือฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บิสิเนส อินเทลลิเจนซ์ แอนด์ ครีเอทีวิตี.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2544). **ยอดกลยุทธ์การบริหารสำหรับองค์กรยุคใหม่**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอ็กซ์เปอร์เนท.
- คนัย เทียนพุด. (2537). **กลยุทธ์การพัฒนาคคน : สิ่งท้าทายความสำเร็จของธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิน ปรัชญพุกุทธิ. (2538). **ทฤษฎีองค์กร**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บดีนทร์ วิจารณ์. (2547). **การจัดการความรู้สู่ปัญญาปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอ็กซ์เปอร์เนท.
- บดีนทร์ วิจารณ์. (2548). **การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ชรรคมลการพิมพ์.
- ประธาน เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2546). **การพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร** โรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 1. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ไมเคิล เจ. มาคอร์ด. (2550). **การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้**. แปลจาก Building the Learning Organization โดย บดีนทร์ วิจารณ์. กรุงเทพฯ: ชรรคมลการพิมพ์.
- ยุวราณี สุขวิญญาน. (2546). **องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)** เอกสารทางวิชาการ บริหารการศึกษาสำหรับแนวการเสวนาทางวิชาการ : สู่การบริหารแนวใหม่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2546). **แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2548). **จิตวิทยาองค์กรอุตสาหกรรม การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการเพิ่มผลผลิตภาพ**. กรุงเทพฯ: บริษัท เพียรพัฒนา พรินติ้ง จำกัด.
- วีรุธ มามะศิริานนท์. (2548). **การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ชรรคมลการพิมพ์.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2544). **การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอ็กซ์เปอร์เนท.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). **คัมภีร์บริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้. TQM**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอ็กซ์เปอร์เนท.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2547). **การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จิรวัดน์ เอ็กซ์เพรส.
- สมบัติ กุสุมาวลี. (2540). **ประเทศไทยในทศวรรษหน้า : วิสัยทัศน์ NIDA การสร้างองค์กรแห่ง**

การเรียนรู้แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเพื่อการพัฒนาประเทศในทศวรรษหน้า.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บทความ

ธเนศ ขำเกิด. (2541, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). “องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)”
ส่งเสริมเทคโนโลยี.

วิทยานิพนธ์

กัลยาณี คำแดง. (2542). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะกับวินัยในการสร้างองค์กรแห่ง**
การเรียนรู้ กรณีศึกษา องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชา

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กึ่งกาญจน์ เพชรศรี. (2542). **ศักยภาพในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้.** ภาคนิพนธ์วิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จารุณี ดันดิเวชวุฒิกุล. (2549). **การพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงงานเทคนิค**
อุตสาหกรรมมาบตาพุด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา

ชนกพรรณ ดิลกโกมล. (2546). **วัฒนธรรมองค์กรกับองค์กรแห่งการเรียนรู้: บริบทใน**
บริษัทเบ็ดเตอร่าร์ จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชมพูนุท ดวงมาก. (2547). **การศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพนักงาน บริษัท**
ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชา
อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บุปผา พวงมาลี. (2542). **การรับรู้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของฝ่ายพยาบาลโรงพยาบาลของรัฐ**
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประพันธ์ หาญขว้าง. (2538). **องค์กรแห่งการเรียนรู้: แนวทางการพัฒนาองค์กรและทรัพยากรมนุษย์**
ในอนาคต. ภาคนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.

กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พิณสวัน ปัญญามาก. (2543). **การรับรู้ศักยภาพในการพัฒนาไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
กรณีศึกษาหน่วยธุรกิจและหน่วยปฏิบัติการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.**

ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พีรวัส จารุดล. (2542). **การนำแนวคิดองค์กรเรียนรู้มาใช้ในธนาคารออมสิน. เอกสารงานวิจัย
รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต.** กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มานิต ปัญญาวรณศิริ. (2550). **การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย.**

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ลือชัย พันธเจริญกิจ. (2540). **การพัฒนาองค์กรตามแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้.** วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครอง. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุพรรณิ กุลภา. (2547). **ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนตามการรับรู้ของข้าราชการ
ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.

สาขาวิชาครุศาสตร์. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

เสนีส หงส์ทอง. (2546). **การรับรู้ศักยภาพของการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ : ศึกษาเฉพาะ
กรณีพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สังกัดสำนักงานใหญ่.** วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขาศิลปศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

Argyris, C. (1983). **Reasoning, Learning, and Action : Individual and Organizational.**

San Francisco, CA: Jossey-Bass.

Dixon, Nancy M. (1999). **The Organizational Learning Cycle : How We can Learn**

Collectively. London: Cambridge University Press.

Garvin, D.A. (2000). **Learning in Action : A Guide to Putting the Learning Organization to**

Work. Boston : Harvard Business School Press.

Marquardt, M.J. (1996). **Building the Learning Organization : A System Approach to Quantum Improvement and Global Success.** New York: McGraw-Hill.

Marquardt, M.J. and Reynolds, A. (1996). The Global Learning Organization III
อ้างใน วีระวัฒน์ ปิ่นนิคามย์. (2544). การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์เอ็กซ์เพอร์เนท.

Ribbins, Stephen P. and Coulter, Mary. (2002). **Management.** 7 ed. New Jersey : Prentice Hall
International, Inc.

Seng, P.M. (1999). **The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization.**
New York : McGraw-Hill.

Yamane,Taro. (1967). **Statistics : An Introductory Analysis.** New York : Wiley & Son .

ARTICLES

Ford, D.F. (1997). “ Toward a learning Organization.” **Harvard Business Review**,7.

ELECTRONIC SOURCES

Argyris, Chris and Schon Donald. (1978). Organization Learning : A Theory in Action
Perspective. (Massachusetts: Addison Wesley. 1978) quoted in Theories of Action
Double-loop Learning and Organization Learning (online),accessed 30 August 2000.
Available from **<http://www.infed.org>**

Dixon, N. (1995). Performance Management in a Learning Organization. Retrieved
13 May 2004. From **<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/hrdq.3920030105/abstract>**

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรณีศึกษา : สำนักงานใหญ่

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามทฤษฎี ของ Peter M Senge

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ไม่เกิน 30 ปี

30 – 40 ปี

41 – 50 ปี

51 – 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

อนุปริญญา/ต่ำกว่า ปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. อายุงาน

น้อยกว่า 10 ปี

10 – 15 ปี

16 – 20 ปี

21 – 25 ปี

26 – 30 ปี

5. ตำแหน่งงาน

ผู้อำนวยการฝ่าย

รองผู้อำนวยการฝ่าย

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย

ผู้อำนวยการกอง

รองผู้อำนวยการกอง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง

หัวหน้าแผนก

ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก

6. เงินเดือน

น้อยกว่า 31,900 บาท

ตั้งแต่ 31,901 – 41,900 บาท

ตั้งแต่ 41,900 - 51,900 บาท

ตั้งแต่ 51,900 – 61,900 บาท

มากกว่า 61,900 บาท

7. จำนวนครั้งของการฝึกอบรมตั้งแต่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงาน

1 – 5 ครั้ง

6 – 10 ครั้ง

11 – 15 ครั้ง

16 – 20 ครั้ง

มากกว่า 20 ครั้ง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำตอบต่อไปนี้และเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน หรือตรงกับหน่วยงานของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในโครงการใดบ้าง (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

-โครงการสร้าง กฟภ. สู่อุตสาหกรรมแห่งการเรียนรู้
โครงการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management)
โครงการพัฒนาระบบฝึกอบรม ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)
โครงการพัฒนาห้องสมุด กฟภ. ให้เป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-Library)
โครงการจัดทำหลักสูตรมาตรฐาน Training Road Map

2. ท่านคิดว่ากิจกรรมส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โครงการใดบ้างที่มีประโยชน์ต่อท่านสูงสุด

-โครงการสร้าง กฟภ. สู่อุตสาหกรรมแห่งการเรียนรู้
โครงการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management)
โครงการพัฒนาระบบฝึกอบรม ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)
โครงการพัฒนาห้องสมุด กฟภ. ให้เป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-Library)
โครงการจัดทำหลักสูตรมาตรฐาน Training Road Map

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยใช้พื้นฐานองค์กรแห่งการเรียนรู้ วินัย 5 ประการ ตามแนวคิดของ Dr. Peter M. Senge

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำตอบต่อไปนี้และเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน หรือตรงกับหน่วยงานของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ระดับที่มีการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วินัยประการที่ 1 ความรอบรู้แห่งตน					
1	ท่านกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเอง				
2	ท่านกำหนดชีวิตให้เป็นไปได้ด้วยตนเอง				
3	ท่านใช้เวลาอย่างคุ้มค่าให้แก่ตนเอง				
4	ท่านใช้ข้อมูลที่มีเหตุผลในการตัดสินใจ				
5	ท่านฝึกใช้จิตใต้สำนึกในการทำงาน				
6	ท่านมุ่งมั่นสร้างวิสัยทัศน์ให้กับตนเอง				
7	ท่านศึกษาค้นคว้าและแสวงหาประสบการณ์ใหม่เพื่อนำมาพัฒนาแนวคิดอย่างสร้างสรรค์				

ข้อความ		ระดับที่มีการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วินัยประการที่ 2 แบบแผนความคิดอ่าน						
1	ท่านรู้จักแยกแยะระหว่างสิ่งที่เราเชื่อกับสิ่งที่เราปฏิบัติ					
2	ท่านสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติและรูปแบบวิธีการคิดของท่านให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรได้					
3	ท่านสร้างวินัยให้กับตนเอง					
4	ท่านยอมรับในเหตุและผล					
5	ท่านยอมรับในความเปลี่ยนแปลง					
6	ท่านเปิดโลกทัศน์ต่อระบบและวิธีการใหม่ๆ					
7	ท่านสามารถวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของความคิดของตนเองได้					
8	ท่านมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้และยอมรับเหตุผลของกันและกัน					
9	ท่านยอมรับความคิดเห็นจากผู้บริหารมากกว่าความคิดเห็นร่วมกันของทีมงาน					
10	การสร้างความเข้าใจและให้ทุกคนมีส่วนร่วมร่วมกันจะช่วยให้สมาชิกทุกคนในหน่วยงานค่อย ๆ ปรับรูปแบบความคิดและมุมมองต่าง ๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน					
วินัยประการที่ 3 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม						
1	หน่วยงานท่านมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และมีรายละเอียดเพียงพอที่จะนำไปเป็นแนวทางที่จะปฏิบัติได้					
2	องค์กรได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากสมาชิกทุกคน ในการสานวิสัยทัศน์ให้บรรลุผล					
3	ท่านรับทราบและเข้าใจในวิสัยทัศน์องค์กร รวมถึงกลยุทธ์ทุกประเภทขององค์กร					
4	ผู้นำองค์กรท่านมุ่งมั่นนำพาองค์กรไปสู่วิสัยทัศน์ขององค์กรและทำหน้าที่เป็นผู้นำทิศทางให้แก่บุคลากรด้วย					
5	หน่วยงานท่านมีการร่วมมือกันอย่างยึดมั่นเพื่อพัฒนาภาพในอนาคตและต้องการที่จะมุ่งไปสู่ความปรารถนาาร่วมกัน					
6	ท่านเป็นผู้มีวิสัยทัศน์และนำมาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดความสำเร็จได้ และสามารถพัฒนาวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลของท่านร่วมกับองค์กรได้					

ข้อความ		ระดับที่มีการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วินัยประการที่ 4 การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม						
1	หน่วยงานของมีการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning)					
2	หน่วยงานท่านมีวิจารณญาณร่วมกันตลอดเวลาในการพัฒนาองค์กร					
3	ผู้นำ ในหน่วยงานท่านเป็นครูผู้สอน (Teach) ที่ดีด้วยเพื่อที่จะเป็นหัวขบวนนำการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม					
4	หน่วยงานของท่านได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาในการทำงานด้วยรูปแบบของการทำงานเป็นทีม					
5	ในหน่วยงานของท่านมีการสนทนา อภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้กันอยู่เสมอ					
6	สมาชิกในหน่วยงานมีความเชื่อมั่นในตัวผู้นำและยอมรับอย่างสนิทใจในตัวผู้นำองค์กรของท่าน					
วินัยประการที่ 5 การคิดอย่างเป็นระบบ						
1	ท่านมีความเข้าใจในระบบงานที่ปฏิบัติอย่างชัดเจน					
2	ท่านได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้มีความคิดความเข้าใจในวิธีปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนและตามลำดับความสำคัญของงาน					
3	หน่วยงานท่านมีการจัดระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ					
4	บุคลากรมีวิธีคิดและทำความเข้าใจในปรากฏต่างๆ ด้วยการเชื่อมโยงเป็นระบบ					
5	ท่านมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลที่สืบเนื่องกัน					

ส่วนที่ 4 : ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ภาคผนวก ข
ประวัติความเป็นมา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ประวัติความเป็นมา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

เมื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้รับการสถาปนาตามพระราชบัญญัติ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พุทธศักราช 2503 ณ วันที่ 28 กันยายน 2503 โดยรับช่วงภารกิจต่อจาก องค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มาดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง ด้วยทุนประเดิมจำนวน 87 ล้านบาทเศษ มีการไฟฟ้าอยู่ในความรับผิดชอบ 200 แห่ง มีผู้ใช้ไฟจำนวน 137,377 ราย และพนักงาน 2,119 คน กำลังไฟฟ้าสูงสุดในปี 2503 เพียง 15,000 กิโลวัตต์ ผลิตด้วยเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ดีเซลทั้งสิ้น สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าบริการ ประชาชนได้ 26.4 ล้านหน่วย (กิโลวัตต์-ชั่วโมง) ต่อปี และมีประชาชน ได้รับประโยชน์ จากการใช้ไฟฟ้าประมาณ 1 ล้านคน หรือร้อยละ 5 ของประชาชนที่มีอยู่ทั่วประเทศในขณะนั้น 23 ล้านคน

ในช่วง 2-3 ปีแรก ของการก่อสร้างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ประมาณปี 2504-2506 ระบบผลิตไฟฟ้าขนาดใหญ่ กำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนา ควบคู่ไปกับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานภายในของประเทศ อันได้แก่ถนนหนทาง และแหล่งน้ำตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อปี 2504 และกำหนดสิ้นสุดในปี 2509 ในช่วงเวลานั้นการก่อสร้างไฟฟ้า ขึ้นใหม่ หรือการเพิ่มกำลังผลิตไฟฟ้า สนองตอบต่อการใช้ไฟที่เพิ่ม ขึ้นให้กับชุมชนขนาดต่าง ๆ ตั้งแต่การไฟฟ้าจังหวัด อำเภอ ไปจนถึงตำบล และหมู่บ้านกระทำได้ โดยระบบผลิตไฟฟ้าที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซลเป็นแหล่งต้นกำลัง

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงรับภาระอย่างหนักหน่วง ทั้งทางด้านค่าติดตั้งเครื่องจักร และการเดินเครื่อง การออกไปก่อสร้างระบบจำหน่ายไฟฟ้าไปยังท้องที่ต่าง ๆ เต็มไปด้วยอุปสรรคนานาประการ เช่น การจัดหาเครื่องยนต์กำเนิดไฟฟ้า การหาช่างเครื่องไปทำการติดตั้ง การเดินทางของคน และเครื่องจักร ที่ขนส่งไปตามถนนหนทางที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเหล่านี้ เป็นอุปสรรค ที่พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในยุคนั้นได้ฟันฝ่ามา

สำนักงานที่ตั้ง ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแห่งแรก อยู่บริเวณหมวดพัสดุ กองก่อสร้าง กรมโยธาเทศบาล บนถนนพระรามที่ 6 ริมคลองประปาสามเสน ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ครึ่ง แบ่งเป็น 6 กอง คือ กองอำนวยการ กองแผนงาน, กองบัญชี, กองผลิต, กองพัสดุ และ กองโรงงาน

ในปี 2509 งานก่อสร้างไฟฟ้าขยายตัวเพิ่มขึ้น พนักงานการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็ทวีจำนวนขึ้น สำนักงานแห่งแรกนี้เริ่มแออัด ต้องขยับขยายไปยังถนนงามวงศ์วาน อำเภอบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 25 ไร่ 3 งาน 42 ตารางวา จัดสร้างอาคารสำนักงานกลาง ดำเนินการ

ตั้งแต่ปี 2510 และแล้วเสร็จสมบูรณ์ มีพิธีเปิดเป็นทางการเมื่อ วันที่ 28 กันยายน 2514 ระบบผลิต และระบบจ่ายไฟเพื่อการ บริการประชาชนในเขตความรับผิดชอบ ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในช่วงปี 2503-2506 ทั้งหมดเป็นของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยระบบผลิตประกอบด้วย เครื่องยนต์กำเนิดไฟฟ้าใช้น้ำมันดีเซล เป็นเชื้อเพลิง ระบบจำหน่ายแรงสูง ใช้แรงดันไฟฟ้า 13,500 โวลต์ และ แรงต่ำ 380/220 โวลต์

ต่อมาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้วางแผนจัดทำโครงการเพื่อรับพลังงานไฟฟ้า ที่ผลิตขึ้น โดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ไปสู่ประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้าทั่วประเทศ โดยกู้เงินจากต่างประเทศ มาลงทุน หลายโครงการ ควบคู่ไปกับการ ก่อสร้างโรงจักรดีเซลกำเนิดไฟฟ้า เพื่อขยายการใช้ไฟฟ้าไปสู่ ประชาชนเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยถึง 30%ต่อปี เมื่อใกล้สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 (2510-2514)

โครงการที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จัดทำขึ้นในช่วงทศวรรษแรกของการก่อตั้ง (2503-2513) ซึ่งตรงกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ได้แก่

1. โครงการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายในเขตย่นฮี ระยะที่ 1 (2506-2512) เพื่อรับกระแสไฟฟ้า จากการไฟฟ้าย่นฮี ที่สถานีเปลี่ยนแรงดันเชียงใหม่ ลำปาง นครสวรรค์ มโนรมย์ ดาเกี๋ สึงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี อูขุขยา อ่างทอง และ สุพรรณบุรี ด้วยระบบแรงดัน 11,000 โวลต์ และ 22,000 โวลต์โดยก่อสร้าง และ ปรับปรุงสายจำหน่ายแรงสูง 11,000 โวลต์ และ 22,000 โวลต์ทั้งนอกเมือง และในเมือง เป็นระยะทาง 860 กิโลเมตร และสายจำหน่ายแรงต่ำระบบ 400/230 โวลต์เป็นระยะทาง 770 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 122.27 ล้านบาท
2. โครงการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายในเขตย่นฮี ระยะที่ 2 (2508-2514) เพื่อรับกระแสไฟฟ้า จากการไฟฟ้าย่นฮี ที่สถานีเปลี่ยนแรงดันจังหวัด ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง ศรีราชา สัตหีบ ราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี สามพราน บ้านโป่ง พิชณุโลก พิจิตร ดาก สุโขทัย และอุดรดิคต์ ด้วยระบบแรงดัน 22,000 โวลต์ โดยก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงสูงนอกเมือง และใน เมืองเป็นระยะทาง 1,459 กิโลเมตร และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงต่ำ 400/230 โวลต์ เป็นระยะทาง 861 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 219.29 ล้านบาท
3. โครงการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายในเขตน้ำพอง (2508-2512) เพื่อ รับกระแส ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สถานีเปลี่ยนแรงดัน ขอนแก่น อุดรธานี นครราชสีมา มหาสารคาม ด้วยระบบแรงดัน 22,000 โวลต์ โดยก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงสูงทั้งนอกเมือง และในเมือง เป็น

- ระยะทาง 1,169 กิโลเมตร และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงต่ำ 400/230 โวลต์ เป็นระยะทาง 392 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 118.88 ล้านบาท
4. โครงการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายในเขตน้ำพุ (2508-2512) เพื่อรับกระแสไฟฟ้า จากโครงการน้ำพุ ของการพลังงานแห่งชาติ มาจำหน่าย ในเขตจังหวัดนครพนม และสกลนครด้วยระบบแรงดัน 22,000 โวลต์ โดยก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงสูงนอกเมือง และในเมืองเป็นระยะทาง 83.5 กิโลเมตร และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงต่ำ 400/230 โวลต์ เป็นระยะทาง 319.7 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 3.71 ล้านบาท
 5. โครงการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายในเขตกระบี่ (2506-2513) เพื่อรับกระแสไฟฟ้า จากการลิกไนต์ ที่สถานีเปลี่ยนแรงดันภูเก็ต พังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา ด้วยระบบแรงดัน 33,000 โวลต์ โดยก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงสูงทั้งนอกเมือง และในเมือง เป็นระยะทาง 1,312 กิโลเมตร และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงต่ำ 400/230 โวลต์ เป็นระยะทาง 590 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 142.91 ล้านบาท
 6. โครงการไฟฟ้าพัฒนาชนบท (2507-2512) เพื่อก่อสร้างไฟฟ้าอำเภอ กิ่งอำเภอ และ สุขาภิบาลที่ยังไม่มี กระแสไฟฟ้าใช้ทั่วประเทศ แบบพัฒนาการ รวมทั้งสิ้น 180 แห่ง ใช้เงินลงทุน 27.00 ล้านบาท
 7. โครงการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายในเขตลำโดมน้อย (2512-2515) เพื่อรองรับกระแสไฟฟ้า จากโรงไฟฟ้าพลังน้ำ ของการพลังงานแห่งชาติ ที่ สถานีเปลี่ยนแรงดันอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์และ พิบูลมังสาหารในระบบ 22,000 โวลต์ โดยก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงสูงทั้งนอกเมือง และในเมือง เป็นระยะทาง 816 กิโลเมตร และปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงต่ำ 400/230 โวลต์ เป็นระยะทาง 254 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 90.80 ล้านบาท
 8. โครงการก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่ายในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน (2512-2515) เพื่อรองรับกระแสไฟฟ้า จากโรงไฟฟ้าพลังน้ำที่ลำน้ำแม่ละมอด ของการพลังงานแห่งชาติ โดยก่อสร้างและ ปรับปรุงระบบจำหน่าย 22,000 โวลต์ ระยะทาง 24 กิโลเมตร และ ปรับปรุงระบบจำหน่ายแรงต่ำ 10 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 1.47 ล้านบาท

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พิจารณาเห็นว่า ไฟฟ้าเป็นกิจการ สาธารณูปโภค ดำเนินการโดยมิได้มุ่งหวังกำไรเป็นหลัก แต่คำนึงถึงความผาสุก ของประชาชนเป็นประการสำคัญ ดังนั้นการกำหนดอัตราค่ากระแสไฟฟ้า จึงไม่สูงจนเป็นที่เดือดร้อน แก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจการก็ต้องให้มีผลกำไร เพียงพอในการเลี้ยงตัวเองได้ และสามารถนำไปลงทุนขยายกิจการ ให้กว้างขวาง ไปยังผู้ที่ยังไม่ได้ใช้ไฟฟ้า ต่อไปด้วย

ในทศวรรษแรกของการก่อตั้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค นับถึงปี 2513 ฐานะทางการเงินรวมทั้งความ เจริญเติบโต ของหน่วยงานในทุก ๆ ด้าน มีความมั่นคงในการดำเนินงาน และประสบความสำเร็จในการ บริหารงานอย่างดียิ่ง ได้รับการยกย่องให้เป็นรัฐวิสาหกิจชั้น 1 ในปี 2513 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีรายได้ จากการจำหน่ายไฟฟ้าสูงเกิน 500 ล้านบาท มีทรัพย์สิน 1,480 ล้านบาท มีการไฟฟ้าอยู่ในความควบคุม 629 แห่ง มีผู้ใช้ไฟฟ้ารวม 478,940 ราย และมีพนักงาน 5,648 คน

ความต้องการพลังไฟฟ้าสูงสุด 222,400 กิโลวัตต์ การใช้ไฟฟ้าเกิดกับประชาชน 3 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 10 ของประชาชนที่มีอยู่ทั่วประเทศขณะนั้น 30 ล้านคน

เมื่อสิ้นทศวรรษแรกของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในปี 2513 กิจการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีความเป็นปึกแผ่น ส่งผลให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีผลงานที่เด่นอยู่ในระดับแนวหน้า ของรับวิสาหกิจในยุคนั้น ในฐานะที่มี ส่วนอย่างสำคัญ ที่ผลักดันให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (2504-2509) และฉบับที่ 2 (2510-2514) ดำเนินไปอย่างได้ผลตามเป้าหมาย

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ พุ่งสูงขึ้นในระดับ 7% โดยเฉลี่ย ซึ่งถือว่าสูงติดระดับโลกในขณะนั้น ระบบการทำงานของ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เริ่มปรับเข้าสู่ระดับนานาชาติมากขึ้น มีการกู้เงินมาลงทุนในโครงการ การก่อสร้างปรับปรุง และเชื่อมโยงระบบจำหน่าย จากต่างประเทศหลายโครงการ มีผลทำให้งานของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค เปิดกว้างไปสู่การติดต่อกับระบบการเงิน และเทคโนโลยีของโลกอย่างเต็มที่ การพัฒนาบุคลากร เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับงานในทศวรรษต่อไป จึงมีมากขึ้นตามลำดับ

"การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค" ในปี พ.ศ. 2503 สภาพเศรษฐกิจ สังคม และแนวทางการพัฒนาประเทศไทย ในช่วงเวลานั้น เป็นตัวแปรสำคัญ ในการกำหนดบทบาทให้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีภาระหน้าที่สำคัญ คือ เร่งดำเนินการก่อสร้างระบบไฟฟ้า เพื่อจำหน่ายกระแสไฟฟ้าออกไปให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ไปจนถึงชุมชนชนบททุกท้องที่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในยุคบุกเบิก จึงต้องเริ่มต้นดำเนินงาน ด้วยความมุ่งมั่น และทุ่มเท เอาชนะอุปสรรค ความยากลำบาก ด้วยเครื่องจักร เครื่องมือ และเทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น โรงไฟฟ้าเครื่องจักรดีเซล หรือ โรงไฟฟ้าหลายแห่ง จึงถูกสร้างขึ้น เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า สำหรับบริการ ในแต่ละพื้นที่ ในด้านระบบจำหน่าย และระบบสายส่ง มีการพัฒนา เพื่อประสิทธิภาพ ความมั่นคงใน

การจ่ายกระแสไฟฟ้า ให้สามารถรองรับ การขยายตัว ด้านการลงทุนภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม ฯลฯ ซึ่งกระจายออกไปสู่ภูมิภาค มากขึ้นเป็นลำดับ นำไป สู่โครงการ ก่อสร้างเชื่อมโยง ยูนโรงจักรดีเซลในระบบเดิม ที่ต้นทุนสูง ประสิทธิภาพต่ำ เปลี่ยนมารับกระแสไฟฟ้า จากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

วิวัฒนาการขั้นตอนต่อมา คือ เมื่อกระบวนการปรับเปลี่ยนระบบ สายส่งสถานีไฟฟ้าย่อย รับกระแสไฟฟ้า ในระบบแรงดัน 22-33 กิโลโวลต์ จากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ยังมีปัญหาเกี่ยวกับ การจ่ายกระแสไฟฟ้า ในท้องที่ห่างไกล มักเกิดภาวะแรงดัน ไฟฟ้าตกปลายสาย เกิดความสูญเสีย ตลอดจนจนปัญหากระแสไฟฟ้าตก กระแสไฟฟ้าดับ ในระบบจำหน่ายอยู่เป็นประจำ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงนำระบบไฟฟ้าแรงดันสูง 115 กิโลโวลต์ มาใช้ทดแทน มีการก่อสร้างสถานีไฟฟ้าระบบแรงดันสูง 115 กิโลโวลต์ ในปี 2526

ต่อมาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เริ่มนำเทคโนโลยีมาพัฒนาการ ดำเนินการเพื่อยกระดับมาตรฐาน ระบบสายส่ง และการบริการ พลังงานไฟฟ้า รวมทั้งปรับปรุงการดำเนินงาน และพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับขอบข่าย การปฏิบัติงาน และการให้บริการ ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่เพิ่มมากขึ้น ความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร เพื่อควบคุมตรวจสอบ และให้ บริการอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสิ่งที่ทวีความสำคัญมากขึ้น แนวคิดในการพัฒนา ระบบสารสนเทศ จึงเริ่มดำเนินการ เพื่อรองรับการปฏิบัติงานของ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในลักษณะต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการจัดเก็บ จัดระบบข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารการจ่ายกระแสไฟฟ้า ให้อย่างถูกต้องครบถ้วน

ระบบการบริหารระบบจำหน่าย (Distribution System Management : DSM) จากพื้นฐานข้อมูลระบบ สารสนเทศ ทางภูมิศาสตร์ ประกอบกับระบบการบริหารระบบจำหน่าย DSM ได้นำไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยี อีกหลาย ๆ ระดับ ส่งผลให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย จากระบบ GIS, GPS, DAS ฯลฯ GIS (Gas Insulated Switchgear) คือ ความทันสมัยของสถานีไฟฟ้าระบบใหม่ ลดต้นทุนในการก่อสร้างสถานีไฟฟ้า ใช้พื้นที่น้อย และมีคุณสมบัติดีกว่าสถานีระบบเดิม GPS (Global Positioning System) คือ เครื่องมือบันทึกตำแหน่ง ด้วยสัญญาณดาวเทียม นำมาใช้ในการสำรวจ และการจัดเก็บข้อมูลระบบ จำหน่ายไฟฟ้า อุปกรณ์ที่ติดตั้งในระบบ ซึ่งสามารถนำข้อมูลไปใช้ร่วม ในระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) ได้อีกด้วย

แม้จะพัฒนาการบริการด้วยเทคโนโลยีทันสมัยมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ก็เน้นในเรื่อง ระบบตรวจสอบ จึงนำรถตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแรงสูง (High-Voltage Testing Car) มาเสริมการปฏิบัติงาน ให้มีความสามารถ ในการตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแรงสูง

เกือบทุกชนิดในสถานีไฟฟ้า โดยเฉพาะกรณี ที่เกิดเหตุขัดข้อง สามารถตรวจสอบบำรุงรักษา และ แก้ปัญหาได้ในการปฏิบัติงานคราวเดียวกัน นอกจากนี้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ยังพัฒนาการ ปฏิบัติงาน ด้านการบำรุงรักษาระบบจำหน่าย โดยไม่ต้อง ดับกระแสไฟฟ้าในขณะที่ทำการตรวจสอบ แก้ไข ทำให้ไม่เกิดความเสียหาย กับผู้ใช้บริการ โดยเฉพาะ ในกลุ่มอุตสาหกรรม โรงงาน หรือ ชุมชนใหญ่ ๆ ด้วยชุดปฏิบัติการ Hotline Barehand ซึ่งเป็นอีกเทคโนโลยี หนึ่ง ที่ทันสมัย ของการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในการให้บริการเสริม แก่ลูกค้ารายใหญ่ในกลุ่มธุรกิจโรงงาน อุตสาหกรรม นิคม อุตสาหกรรม ที่ต้องการซ่อมบำรุง โดยไม่ต้องหยุดจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือหยุด เดินเครื่องจักร ใน ระหว่างนั้น จากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามาอย่างต่อเนื่อง การ เปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้น อย่างรวดเร็ว ของวิทยาการด้านต่างๆ มีผลให้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตระหนักถึงความสำคัญ ใน การพัฒนาองค์กร ตลอดจนการบริการที่มีประสิทธิภาพ สำหรับผู้ใช้ไฟทุกรายด้วย การพัฒนา และ ปรับปรุงประสิทธิภาพ ในระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้ สอดคล้อง และพอเพียงแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าทุกประเภท อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง นอกจากนี้ การพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงาน ซึ่งถือ เป็น ทรัพยากรบุคคลอันมีค่า ให้สามารถ ใช้เครื่องมืออันทันสมัยได้ อย่างชำนาญ เป็นสิ่งที่การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค ให้ความสำคัญ โดยฝึก อบรมพนักงาน ให้มีความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้อง กับการทำงาน ทั้งด้านการบริหาร และการปฏิบัติงานอยู่เป็นประจำ ก่อให้เกิดความ ภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในศักยภาพแห่งเทคโนโลยี และการบริหาร เพราะด้วย เทคโนโลยี และการ บริหารที่ทันสมัย กอปรกับความเชื่อถือ เชื่อมั่นในระบบจำหน่าย กระแสไฟฟ้า ทำให้การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค มีความมั่นคง และพร้อมที่จะ ขยายการดำเนินงาน เพื่อรองรับลูกค้าได้อย่างเต็มที่

ตราจนถึงวันนี้ไฟฟ้ามีบทบาทอันสำคัญยิ่ง ต่อความเจริญก้าวหน้า ในทุกๆด้านของ ประเทศ เนื่องจากไฟฟ้า เป็นส่วนหนึ่ง ในโครงสร้างพื้นฐานที่ ใช้ในการดำเนินกิจกรรมทุกประเภท สร้างผลผลิต ช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอัตราการใช้ ไฟฟ้าของประเทศ มีความสัมพันธ์โดยตรง กับปริมาณการขยายตัว ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ

เพื่อตอบสนองความต้องการในการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มสูงขึ้นมาก การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้ มีการดำเนินการเสริมระบบจำหน่าย ไฟฟ้า เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ของระบบไฟฟ้าให้มีความ พร้อม สำหรับรองรับการขยายตัว ของการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นอย่าง รวดเร็วได้อย่างเพียงพอ และมี ประสิทธิภาพ โดยก่อสร้างเพิ่มวงจร ระบบจำหน่ายไฟฟ้า ในพื้นที่ที่มีการใช้ไฟฟ้าหนาแน่น และ เปลี่ยน ระบบแรงดัน 11 กิโลโวลต์ เป็น 22 กิโลโวลต์ทั้งหมด ขณะ เดียวกัน เพื่อลดต้นทุนการผลิต ของโรงจักรไฟฟ้าดีเซลซึ่ง ต้องเผชิญปัญหาราคาน้ำมันแพงขึ้น จึงเชื่อมโยงโรงจักรของ การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคทั้งหมด เข้ารับไฟฟ้าจากสถานีย่อยของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.)

แทน ส่วนที่เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้ดำเนินการก่อสร้างเชื่อมโยงระบบจำหน่ายแรงดันสูง 33 กิโลโวลต์ ด้วยสายเคเบิลใต้น้ำ จากสถานีไฟฟ้าย่อยขนอม ของ กฟผ. ไปยังตัวเกาะสมุย ระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุน 247 ล้านบาทซึ่งนับเป็นการวางสายเคเบิลใต้น้ำครั้งแรกในประเทศไทย ทำให้ลดภาระขาดทุน ของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค ลงได้มาก และทำให้มีพลังงานสำรองเพียงพอ รองรับความเจริญจากธุรกิจการท่องเที่ยวได้อีกด้วย

นอกจากนี้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เริ่มพัฒนานำทรัพยากรพลังงานตามธรรมชาติ ในประเทศมาใช้ เช่นพลังงานน้ำ และแสงอาทิตย์ เป็นต้น มาผลิต พลังงานไฟฟ้า จ่ายให้กับหมู่บ้านใกล้เคียงบริเวณโรงจักร และส่งเข้าระบบจำหน่าย ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคง ของระบบมากขึ้น และช่วยยกระดับแรงดันปลายทางในระบบให้สูงขึ้น รวมทั้งเป็นการลดหน่วยสูญเสีย และ ลดการใช้เชื้อเพลิงลง โรงจักรพลังน้ำหลายแห่ง ได้ก่อสร้างแล้วเสร็จ ในช่วงนี้ เช่น โรงจักรพลังน้ำแม่เตียน (อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่) โรงจักรพลังน้ำแม่ใจ (อ.ฝาง จ.เชียงใหม่) โรงจักรพลังน้ำแม่ยะ (อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่) และ โรงจักรพลังน้ำขุนแปะ(บ้านขุนแปะ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่) โครงการไฟฟ้า พลังน้ำขนาดเล็กแม่ปาย (อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน) โครงการไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กแม่เทย (อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่) สำหรับพลังแสงอาทิตย์ ได้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าในระบบเซลล์แสงอาทิตย์ เช่น ที่จังหวัดตาก นครสวรรค์ และนครราชสีมา การพัฒนา ระบบการจ่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตลอดระยะเวลา ที่ผ่านมา มุ่งที่การก่อสร้างระบบจำหน่าย หรือรับพลังไฟฟ้าในระดับแรงดัน 22 และ 33 กิโลโวลต์ จากสถานีย่อยไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ เป็นหลัก หากยังไม่เพียงพอต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ส่วนภูมิภาคต้องจ่ายไฟให้ท้องที่ต่างๆ เป็นระยะทางไกลมาก เกินมาตรฐานทางเทคนิค ก่อให้เกิดปัญหาประสิทธิภาพการจ่ายไฟฟ้าในบางพื้นที่ทั้งด้าน แรงดันไฟฟ้าตกปลายสายจำหน่ายมาก หน่วยพลังงานสูญเสีย ในระบบสูง กระทบต่อความมั่นคงในการจ่ายไฟฟ้า เกิดไฟฟ้าขัดข้อง และไฟฟ้ากระพริบได้ง่าย ดังนั้นตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงขอรับกำลังไฟฟ้า ในระดับแรงดันสูง 115 กิโลโวลต์ จากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ เพิ่มอีกระบบหนึ่ง สำหรับพื้นที่ที่มีการใช้ไฟฟ้าสูง และ หนาแน่นควบคู่กับ การปรับปรุง เพิ่มกำลังการจ่ายไฟฟ้า และประสิทธิภาพของระบบจำหน่าย ให้สามารถรองรับ การใช้งานไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเขต จังหวัดภาคกลาง รอบ กรุงเทพมหานคร พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

ขณะเดียวกัน ก็มีการศึกษาเพื่อพัฒนานำระบบ เทคโนโลยี อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพสูง มาใช้เพื่อ ให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น ทั้งสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติต่อไป

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางรัชฎา ประสิทธิ์พรชัย
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ประสบการณ์การทำงาน	28 ปี
สถานที่ทำงาน	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เลขที่ 200 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม.
ตำแหน่งงาน	เลขานุการ รองผู้ว่าการบริหารโครงการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

